

Nobilissimo, clarissimo, Virro
D. Constantino Huygno, Eq.
Casspar Barlaeus S. P. D.

Malè mihi cœssit, Clarissime Vir, Censura mea, aut
potius candida rusticitas. Adscripsi epigrammatibus
tuis Bonum, melius, optimum. Quam nunc verbor, ne
alius adscripsit: Censor malus, prior, pessimus. Helianam
quavis corporis sui parte fuisse pulcherrimam, nunquam
credidit Menelaus, nunquam Paris. At optimum et
præstantissimum Senatorem judicare, omnia et singula
tua epigrammata esse optima, nec unum altero melius,
non miror. Sinite me verum dicere, amici. nolite
irasci Herodes. Aulicimos callotis. Ego ab his
Elegantiss, indole, loco, vite consuetudine sum alidior.
Σαπτήμ, Σαπτήμ voco. Vos ἀνεγνωσθησθε et
ἐπισβολήτε, Vos ἡμετέρας τῶν ἐνομοίων. Vobis concedere
ἐπινοήσας loqui, et χαρὶς λυτῶν. Ego Ethice
umbraticus doctor doceo, nec plus dicendum est, quam
res est, nec minus. Ergo ob virtutem caputo, et citor
ad Grammaticum tribunal. ubi pro me causam dicit
simplicitas. Mi Huygno, si singula, quæ scribis, sunt
superlativo gradu optima, nec ἢ πᾶλλον aut ἤτιον
recipiunt epigrammata tua, necesse erit ea aut
substantias esse aut quantitates. Hæc enim negat
Stagirites recipere. magis aut minus. at substantia
non sunt, nec enim subsistant per se. Quanta
non sunt, quia non habent mathematicum μέτρον,
μέτρον, βάρη. Præterea, si optima sunt, quæ canis,
nec illud melius, aut istud bonum, fallitur philosophus
qui habitum dicit actionibus perfici, et actiones habitum
Nec spes est, ut post hæc carmen ullum videremus melius
quæ scripsisti. Si semper similia scribis, perierint

Hug. 37.

Versus plurimi, quibus te ipsum superasti. Nos. cum
Socrate dixoris, *ἀὐτὸς ἡγεμόνων πόλις διδάσκοντες*.
Si omnia tua sunt prima, ^{nota} quid opus Celsura? quid
opus Criticis et Hypercriticis? Consors olim in populo
Romano constituta, quia in Romae turba erant non
optimi, non pessimi. Si carmina tua
Nulla sunt bona comparatione,
ut acutissime canit cl. Honoratus, ergo Domitiam
inscripseris mureis, OPTIMO, MAXIMO, ERGO. Si
poeta es in omnibus tibi similis, iam bonus poeta non
es, iuxta proverbium; Quando bonus dormitat Homerus.
Si semper ludis optima, aut ^{erum} non est diuere,
Carmina proveniunt animo deducta sereno: aut semper
serenus es, et supra fortunam. Posses plura conqui-
sere pro gradibus comparationis murei. Sed nuper
satis est. Gratularis mihi natum, natum Atlant.
Videm illud granis, quod speres futurum, ut ali,
quando in illius gratiam mori velit vicariorem
aliquis. Epigrammata tua legi et exprobrari.
Placent singula. Sunt optima. Caveto mihi postea
à gradibus, ne ipsam iterum deiciat à sexagenari
Socrate. At hunc meis verbis amice et reverent
saluta. quin roga, ut totos hosc et innoxios salu
boni consulat. Habui sic superiore hebdomade,
ipsis Baebianis, orationem fauissimam de
R. E. quã, pro responsione dicit ad suavissimam
tuam T. I. Mittam propetiam. ridetis non pnt.
Vale Vir clarissime & ingenuissime.
Amstelod. i. Nulard mo v Mart. c. 1556 xxxiv.

Ad cl. virum
Constantinum Augustinum,
Zwolsami Dominum.

Optima iam tua sunt, Hugoni, carmina, nescit
Excellens alio stare & talia gradu.
Non bona, non meliora facis. sunt singula, Vates,
Optima. quaeq; suum linea pondus habet,
Non primo modicum, medio non discordat in unum.
Quodlibet est genio par epigramma tuo.
Par & Sotae Musiq; facis paria omnia. versus
Filibus miseris ecce pares paribus.
Talia cum sapiens edat decreta Senator;
Hoc mirari, potuit quod miruisse Midas.

C. Barlaeus
pedites.

